

ODROŚĆ (10) *vb pf*

Pierwsze o jasne; inf z tekstu nie oznaczającego ó.

inf odr(o)ść (1). ◇ fut 3 sg odroście (1). ◇ 3 pl odrostą (2). ◇ praet 3 sg m odrósł (2); -ó- (1), -(o)- (1). ◇ plusq 3 pl subst były odrosły (1). ◇ con 3 pl subst by odrosły (2). ◇ part praet act odr(o)swszy (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Wyrosnąć ponownie (5) :

odrość komu (2): Przeto Ammon pośłom Dawidowym chcąc im lekkość wyrządzić/ ogolił poł brody káždemu [...]. A gdy to Dawidowi powiedziano/ pośłał przeciw pośłom áby mieszkáli w Ierycho/ áżby im brody odrosły. *BielKron* 70v. *Cf Zwrot.*

Zwrot: »[komu] znowu odrość« (1): [Orzeł] Vrodę mieni y ítárość/ A muśi mu z nowu odrość/ Páznogcie pyerze tákież nos/ Więc ktemu y ośobny głos *RejPos* A2.

Przen (2) :

odrość komu (1): A ták obrzeż [*paznokcie*] ku diabłu [...] wízák zá to nic nie daż. Bo ieżliże rad miewaź tákowe forboty/ Odrośtąć tákie drugie ieczće do śoboty. *CzahTr* L2.

*Zwrot: »odrość znowu« (1): ále do śoboty/ Ieczćećby śnadź odrosły/ z nowu ty forboty [tj. *paznokcie*].* *RejZwierz* 140v.

a. O roślinach (1) : Bo (y) drzewo ma nádzieię/ choćby ie przyćięto. Ieczće odrośćie [*innovabitur*] á látorośl iego nie vítanie. *BudBib Job* 14/8.

2. Wyrosnąć, stać się dość wielkim (5) :

a. O roślinach (4) : Gdyśz y náfienie koźde co w złą ziemię w padnie/ Málutzko kęś odrośwży wnet zaś vłchnie śnádnie. *KrowObr* Av; Seminarium, Mieśce do młodych śzczepów/ śzczepienia/ które potim ná ynśze mieścá gdy yuż odrosłą przefadzáyą *Mącz* 381c, 302d.

odrość od czego (1): niechay pośchną ieczće w młodości śwoiey iáko gałáski młode ktore ieczće były nic odepniá nieodrosły *RejPs* 85v.

b. O człowieku (1) :

Zwroty: »odrość do dziecinych lat« (1): y przeto śkoro odrosł znięmowiátek do dziecinych lat dano mu preceptora *BiałKaz* I3.

»odrość z niemowiátek« (1): *BiałKaz* 13 *cf* »odrość do dziecinych lat«.

Formacje współrdzenne cf ROŚĆ.

Cf **ODROSŁY**